

A TUTTU MIKKA-MAKKA GYERMEK ÉS IFJÚSÁGI EGYESÜLET

A Tuttu Mikka-Makka Gyermek és Ifjúsági Egyesület elnökével, Simon Balázssal beszélgetett Koncezér Katalin a Nemzeti Művelődési Intézet Zala Megyei Irodájának vezetője.

Koncezér Katalin: *Nem is kezdhetnék mással, mint hogy a névről kérdezek. Honnan jön a név, Tuttu Mikka-Makka Egyesület?*

Simon Balázs: Mikka-Makka, a Miska Macska névből ered, amit Lázár Ervin talált ki, és talán sem gyerekeknek, sem felnőtteknek nem ismeretlen Magyarországon, aki a meséket szereti. A Tuttu egy életézés, melyet közvetíteni szeretnénk. Egy apró kis mosoly az arcon, ami mindenkin megjelenik, aki csak kimondja ezt a szót. Olyan nevet kerestünk, amit nem felejt el senki.

K. M.: *Mikor és hogyan alakult ez a különös nevű szervezet?*

S. B.: 2007-ben váltunk hivatalos közhasznú egyesületté, azóta folyamatosan működünk, fejlődünk. Alakulásunk tudatos volt, nagy terveket szőttünk kezdetektől fogva. Fialat egyetemistaként a legkülönbözőbb szakokra jártunk, volt közöttünk művelődésszervező, ifjúságsegítő, óvónő, tanító, geográfus, mérnök, képzőművész, biológus, de egy közös cél lebegett előttünk. Lehetne másképp fordulni a gyerekekhez, fiatalokhoz, mint amit tapasztaltunk magunk körül. Közösséget akartunk építeni, mozgalmat létrehozni, valamit, amitől jobb lesz a társadalom, a környezet. Nagyon elszántak és lelkesek vol-

tunk a kezdetektől. Már az első évben pályázati forrásokat tudtunk lehívni a programjainkra.

K. M.: *Mik voltak az első évek tapasztalatai, tevékenységei?*

S. B.: Kezdetben tematikus nyári táborok szervezésével foglalkoztunk, ami hatalmas sikert hozott. Első táborainkban is 60-100 gyerek töltött együtt egy-egy hetet.

Hamar megláttuk, hogy a nyár nem elég nekünk, ha igazi közösségeket szeretnénk, akkor évközben is programokra van szükség. Így lettek első évben a tábortalálkozók, közös karácsonyozás, farsangozás és minden hónapra valamilyen program.

2008-tól főállású alkalmazottaink vannak, akik szervezik az évközi programokat, működtetik a szervezetet.

K. M.: *A táboroztatásból nem sokkal később táborüzemeltetés lett.*

S. B.: Igen, 2009-ben kezdtük üzemeltetni a Balatonedericsi Gyermek és Ifjúsági Tábort, mely 104 fő befogadására alkalmas létesítmény. Tematikus táborokat szerveztünk, ifjúsági képzéseket tartottunk, és pezsgő kulturális életet teremtettünk. Itt valósult meg a Zala Megyei Közművelődési Intézmény által szervezett III. és IV. Zalai Nemzetközi Művésztelep is.

Mára a tábort nem mi üzemeltetjük, hanem a Humán Jövő Nonprofit Kft., de abszolút sikernek érezzük a tábor közösségi munkával való felújítását, eredményes működtetését.

K. M.: *A táboroztatás mellett egyre nagyobb szerepet töltött be a szervezet életében a „jó ügyek szolgálata”, mesél-nél erről?*

S. B.: Hisszük, hogy nincsenek véletlenek, és a szervezet vezetése megpróbál figyelni ezekre a jelekre, nem zárkózunk el új feladatok, lehetőségek elől. Így kerülnek mindig újabb csoportok, közösségek elénk, akik egy-egy új irányt hoznak.

Az egyesület vezetői közül többen kis településekre költöztek, ezért kezdtük meg a zalai falvak mentorálását. Ifjúsági, kulturális pályázatokban nyújtunk segítséget, mentorként, egyfajta coach*-ként végezzük tevékenységünket. Folyamatosan segítjük a fiatalokat, hogy képesek legyenek közösséggé válni, forrásokat lehívni vágyaikhoz, ötleteikhez.

* A coach egy partner, egy edző, gondolatébresztő egy kreatív folyamatban, aki inspirálja a résztvevőket, hogy maximalizálják személyes lehetőségeiket – azt az elvet vallja, hogy mindenki kreatív, találékony és teljes személyiség. A coaching az egyén magas teljesítményére, megújulására ható eszköz, amely személyes változási folyamatok támogatását szolgálja.

Hisszük, hogy a falvakban jó élni, csak közösség, barátságok és sok-sok program, elfoglaltság kell hozzá, hogy a fiatalok ne vágyjanak a városokba.

K. M.: Az egyesületnek vannak, voltak kifejezetten hátrányos csoportokat támogató programjai is. Foglalkoztatok romákkal, kórházban fekvő fiatalokkal, vagy a családok átmeneti otthonában élőkkel is.

S. B.: Ezek az „ügyek” is élénk kerültek. Egyetemistaként alapítottuk a szervezetet, de közben mi is felnőtünk és új élethelyzetekbe kerültünk, amikre megpróbál reagálni az általunk képviselt szervezet is.

Így kezdtünk el kórházi önkéntes munkát végezni a Zala Megyei Kórház terhespatológiai osztályán és a koraszülött osztályon. A több hónapig bent fekvő fiatal kismamák számára szervezünk kézműves foglalkozásokat. Hisszük, hogy a manuális tevékenység kikapcsol, örömet ad és annak a lehetőségét, hogy legalább néhány órára kilépjenek a hospitalizált környezetből. A kórházi felkereső munka alkalmat teremt az alkotás mellett a segítő beszélgetésre is.

A családok átmeneti otthonában egy komplex, egyéves programot valósítottunk meg, melynek négy pillére volt. A rendszeres sport: aerobik, zum-

ba formájában. A közös főzés, főzni tanulás. A közös alkotás, és végül az életvezetési tréning. A programban itt is a fiatal felnőttekre, a 18-30 év közötti személyekre koncentráltunk.

Az idei évben szexuális felvilágosító kampányt is szerveztünk a védekezési módokról a 8. osztályosok számára. Egy remek kiadványt készítettünk, melyet egy rendhagyó osztályfőnöki óra keretében adtunk át nekik.

K. M.: Melyik programot, pályázatot szerettétek a legjobban?

S. B.: Nem tudok így választani. Ahogy az anyák sem tudnak – jó esetben – választani gyermekeik közül, úgy én sem. Nagy élmény volt a roma fiatalokkal való táborozás, sokat tanultunk egymástól. De nagyon sikeresnek érezzük a Tedd a gyógynövényt a kosárba! című programunkat is, aminek keretében egy kis zalai faluban kosárfonást tanultak a fiatalok, feltérképezték a helyi gyógynövény-lelőhelyeket a falu körül, majd maguk is egy közösségi gyógynövénykertet hoztak létre. A falu minden lakója számára egy színes, 12 oldalas kiadványt készítették.

Szerettük azt is, amikor országos kampányban vettünk részt, ahol óvodások számára tanítottuk a környezettudatos szemléletet.

Jelenleg lelkesen dolgozunk a Kapunyitogató programsorozatban, melynek keretében Zala megye 12 kistélephelyére látogatunk el a Nemzeti Művelődési Intézet Zala Megyei Irodája szervezésében megvalósuló programokra.

K. M.: Láttalak már Titeket több szerepben, mesélnél a módszereitekről,

a módszertanról, amivel és ahogy dolgoztok?

S. B.: A non-formális tanulás különböző módszereit használjuk minden projektfolyamat során. Olyan módszereket, gyakorlatokat használunk, melyek kreatív és aktív részvételre ösztönzik a résztvevőket. Módszereink között szerepelnek a tréninggel egybekötött foglalkozások, színes gyakorlatok, jégtörők, interkulturális gyakorlatok, szituációs játékok, összességében a non-formális pedagógia, az élménypedagógia módszereit használjuk. A témák feldolgozása során alkalmazzuk a műhelyfoglalkozások módszerét, a kerek-asztal-beszélgetéseket, szerepjátékokat. Törekszünk a résztvevők aktív szerepvállalására, kezdeményező készségük fejlesztésére. A száraz, kizárólag ismeretanyag átadására irányuló előadásoktól minden esetben tartózkodunk.

K. M.: *Milyen terveitek vannak?*

S. B.: Szeretnénk minden tevékenységünket tovább folytatni. Próbálunk nyitottak maradni, hogy megtaláljanak minket az új lehetőségek, emberek, akikkel dolgozni van, akikkel tudunk közösen dolgozni. Lehet, hogy „nagy” szervezetté váltunk az évek alatt, de végső célunk ugyanaz, mint amit 2007-ben megfogalmaztunk: *„Az Egyesület célja egy közösségbe gyűjteni azokat a fiatalokat, akik pozitív gondolkodásukkal és tetteikkel elősegítik a társadalmi és természeti környezet fejlődését.”*

SIMON BALÁZS vagyok. Szeretem, ha olajozottan működnek a dolgok, legyen az egy civil szervezet, egy tábor, egy üdülő. Abban vagyok jó, hogy az ötletekből valóság váljon, hogy a tervek megvalósuljanak, működjenek, életképesek legyenek. Szeretem komplexen szemlélni a világot, a problémákat. A Pécsi Tudományegyetemen földrajz és művelődésszervező szakon végeztem. Mindig vonzának az alternatív, a kicsit szokatlan megoldások, ezért is találtam meg a helyem a civil szektorban, a kulturális életben.

KONCZÉR KATALIN művelődésszervező, a Nemzeti Művelődési Intézet Zala Megyei irodájának vezetője, népművelői pályafutása a Vas megyei Horvátzsidányban indult, majd következtek a Zala megyei állomások: Letenyén a Fáklya Művelődési Ház és Könyvtár munkatársa; Lentiben a Városi Művelődési Központ és Könyvtár igazgatója; Zalaegerszegen a Zala Megyei Közművelődési Intézmény igazgatója. A helyi, megyei közművelődési feladatokon túl nemzetközi kapcsolatrendszer kiépítésén, szélesítésén dolgozik a szomszédos Horvátország szervezeteivel, intézményeivel. Munkáját 1990-ben Andrásfalvy Bertalan, művelődési és közoktatási miniszter „Miniszeri dicsérettel” jutalmazta. A horvátországi Varasd megyével 1989-től kulturális csereprogramok terén kialakított intenzív együttműködésnek köszönhetően 2004-ben *Varasd megye elismerésben* részesült. 2013-tól vezetője a Nemzeti Művelődési Intézet Zala Megyei Irodájának. 30 éve áll a közművelődés szolgálatában.